

27S un any després

written by Carme Teixidó | 28 de setembre de 2016

1 any, 12 mesos...El vot de la teva vida, recordeu l'eslògan?

El 27S del 2015 ens vam llevar tots amb la il·lusió que aquell era el dia 0 del camí cap a la independència, aquesta vegada sí.

I nosaltres vam fer el que havíem de fer els independentistes, vam escollir majoritàriament entre les candidatures de la CUP i Junts pel Sí, alguns poc convençuts, d'altres amb dubtes sobre què era millor, d'altres convençuts i alguns amb la pinça al nas, però tots vam votar, i ho vam fer amb una única intenció, la independència.

I sí, ho vam aconseguir, vam posar una clara majoria independentista al Parlament, vam fer història, vam guanyar!, i que ningú s'atreveixi a dir el contrari o a fer qualsevol altra valoració dels resultats perquè seria una falsedat.

I així va ser com triomfants i cofois ens vam asseure tots plegats a esperar que, la nostra esperada i merescuda majoria parlamentària desplegués i posés data a l'anomenat full de ruta.

Aquest full mateix full de ruta que durant aquest últim any en algun moment ens ha semblat que perdia el nord, però ja hem passat 12 dels 18 mesos promesos per arribar a Ítaca, entre perdent i reprenent el rumb, entre declaracions d'intencions sense massa gestos, entre no reconèixer al Tribunal Constitucional i alhora presentar-li recursos i acatar-lo, entre debats estèrils sobre pressupostos i clatellades a les lleis, com la de la pobresa energètica, entre RUI i DUI...

Seguim asseguts, tossudament alçats, això sí, però asseguts esperant, i a l'horitzó una moció de confiança, perfectament vestida, amb la promesa d'un referèndum l'estiu que ve.. ep i

vinculant! Això sí que fa goig.

Personalment dono més credibilitat a les paraules referèndum vinculant que no pas a desconnexió i marc legal, imagino les urnes, imagino una pregunta, "Vol la independència de Catalunya?", imagino només les respostes Sí o No, imagino que guanya el sí, com no pot ser de cap altra forma, som majoria, i després imagino un president acatant la voluntat del poble i sobretot desacatant les lleis espanyoles, i a partir d'aquí proclamació d'Independència i la construcció del nou País.

Això que imagino, no és una utopia, això que imagino només depèn dels vots de la majoria (50+1, quedi clar) i de la ferma voluntat dels nostres polítics.

Això que imagino pot tenir data i hora, és totalment possible. Això que imagino un any després del 27S, m'ho creuré quan ho vegi.